Medlemskap i

SAMFUNDET NORDISKA MUSEETS VÄNNER

Avgiften för medlemskap är antingen 100 kronor per år eller vid ständigt ledamotskap 1.000 kronor. Ledamot erhåller årskort till Nordiska museet och dess anläggningar ute i landet, såsom Svindersvik, Tyresö slott och Julita gård samt till Skansen. Ledamot har vidare rätt att lösa dylikt kort för hemmaboende familjemedlem till rabatterat pris och erhåller Nordiska museets och Skansens årsbok Fataburen i ett för ledamöterna utfört särskilt band, inbjudningskort till utställningsvernissager på museet och 20 % rabatt på Nordiska museets publikationer, varöver förteckning kan erhållas på begäran.
Medlem i Samfundet Nordiska museets Vänner kan man bli efter anmälan hos dess sekreterare, fil. dr Hans Hansson, som tillika är Nordiska museets styresman.

Nordiska museet är öppet vardagar 10—16,
sön- och helgdagar 12—17

Entré vuxna 1 kr, barn 50 öre

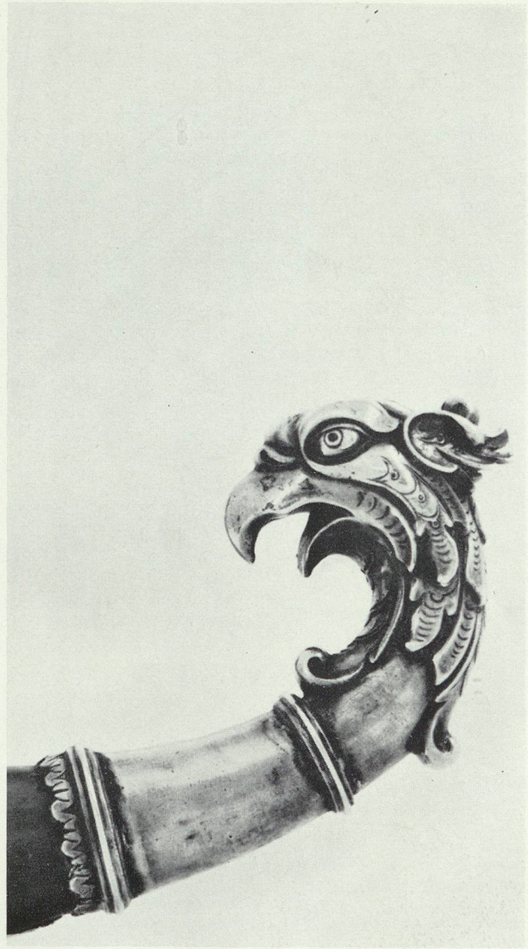
Gruppvisningar, även utanför ordinarie öppethållande, kan beställas genom Nordiska museets Undervisningsavdelning, tel. 63 05 00/227

Studio Gavler / Stellan Ståhl 1964

N:M:s vägledn Ex. A 1965

DYRGRIPAR

Nordiska museet *visar vängåvor*

Vännernas gåvor till Nordiska museet

STYRELSEN FÖR SAMFUNDET NORDISKA MUSEETS VÄNNER

H.K.H. Prins Bertil
ordförande

Hovrättsrådet J. Nordenfalk
vice ordförande

Filosofie doktor Hans Hansson
sekreterare

Disponent Nils Westerdahl
skattmästare

Friherrinnan Susan af Ugglas

Friherre Carl von Plomgren

Byggnadsingeniör Lennart Hegert
suppleant

Direktör Gillis Tempelman
suppleant

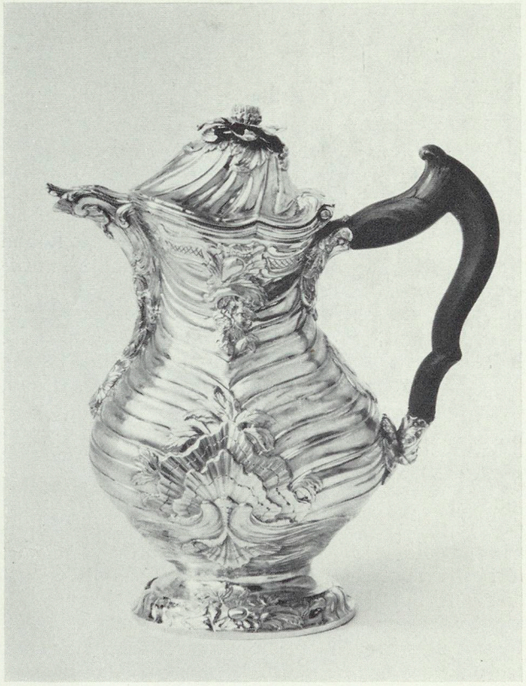
NORDISKA MUSEETS FÖREMÅLSREGISTER upptar för närvarande över 265.000 inventarienummer, vilket kan beräknas motsvara omkring en million föremål. Varhelst man söker i äldre eller yngre delar av registret finner man att anteckningen ”gåva” förekommer betydligt oftare än ”inköp”. Museets samlingar har under hela sin drygt 90-åriga uppbyggnadstid i hög grad dragit fördel av goda vänners generositet. Gåvornas art är naturligtvis med hänsyn till museets uppgift mångskiftande — från enklaste vardagsting till kostbarheter, som en gång tillkommit för att tillgodose människans lyxbehov. Till åldern spänner båda slagen av föremål över en avsevärd tidrymd — från Gustav Vasa till Gustaf VI Adolf.
Av begripliga skäl kan ett museum icke vänta sig att i större utsträckning få mottaga gåvor av kulturföremål, som för ägaren representerar ett betydande kapital. Med de begränsade ekonomiska resurser ett museum har, händer ej så sällan att musealt omistliga ting kommer att ligga utom räckhåll till följd av de framför allt under senare tid enormt stegrade antikvitetspriserna.
För att ge Nordiska museet möjligheter att kunna tillföra sina samlingar kulturhistoriskt märkliga föremål utan hinder av brist på medel, bildade ett antal för museets verksamhet intresserade personer år 1918 en stödförening under namn av Samfundet Nordiska museets Vänner. Genom fastställda bidrag skapades under hand en aktningsvärd inköpsfond, ökad tid efter annan med enskilda ledamöters penningdonationer till Samfundet. Ledamöternas antal var vid stiftandet 263, en siffra som inte avsevärt förändrats genom åren. Samfundets styrelse utser inom sig en inköpsnämnd, bestående av ordföranden, skattmästaren och sekreteraren — som den senare har alltifrån början fungerat Nordiska museets styresman. Det belopp Samfundet hittills nedlagt i gåvor till museet utgör närmare 900.000 kronor.
Det är nu 35 år sedan Samfundets gåvor visades på en tillfällig utställning. När nu återigen Nordiska museet utställer ett urval av de märkliga föremål, som på detta sätt införlivats med samlingarna, så är det inte enbart för att besökande skall få glädjas över några av museets förnämsta kulturhistoriska dyrgripar. Under ett år, som inom Nordiska museet präglats av ett intensivt arbete på att finna en form, inom vilken museets uppgifter bäst skall fyllas under nya yttre villkor, har även museet självt behov av att mera påtagligt erinra sig värdet av att äga många goda vänner, villiga att på olika sätt lämna sitt stöd åt museets verksamhet.

utställningen DYRGRIPAR *i Nordiska museet fr.o.m. 17 oktober*

TORSDAGEN DEN 22 OKTOBER

Vängåvor i silver

Förste intendent Erik Andrén

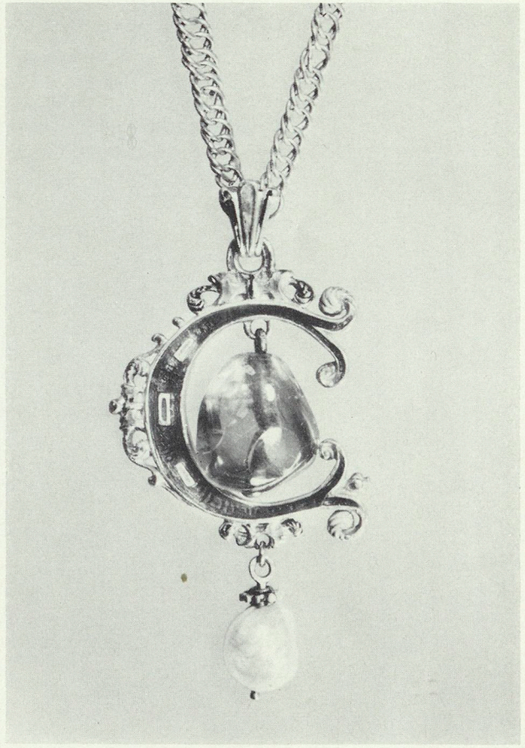

Kaffekanna tillverkad av Jakob Lampa i Stockholm 1760. Denna kanna har den under rokokon så vanliga päronformen men är ändå helt unik på grund av sin elegant utarbetade drivna dekor, bestående av rocailler, blad- och blomformer och parallella veckmönster. Den drivna orneringen täcker hela livet, något som är fullständigt unikt inom rokokons silversmide. I privat ägo finns en exakt likadan ehuru betydligt mindre kanna, tillverkad samma år av samma mästare.

TORSDAGEN DEN 29 OKTOBER

Svenska smycken

Intendent Kersti Holmquist

Hängsmycke, det s. k. Banérska familjesmycket. Det utgöres av ett C i guld och emalj, en safir — trohetens symbol — en pärla samt en halskedja av guld. C-et syftar på Christina Sture, 1581 förmäld med riksrådet Gustaf Banér, vilken avrättades vid Linköpings blodbad 1600. Morgonen före avrättningen överlämnade han smycket till sin äldsta dotter Margareta för att hon skulle giva det till sin broder Svante. Sedan dess gick smycket länge i arv inom den Banérska släkten.

TORSDAGEN DEN 5 NOVEMBER

Gobeläng och flamskvävnad

Amanuens Ann Resare

Föreläsningar

torsdagar kl. 20.00
i museets föreläsningssal.
Efter föreläsningarna
kan utställningen beses

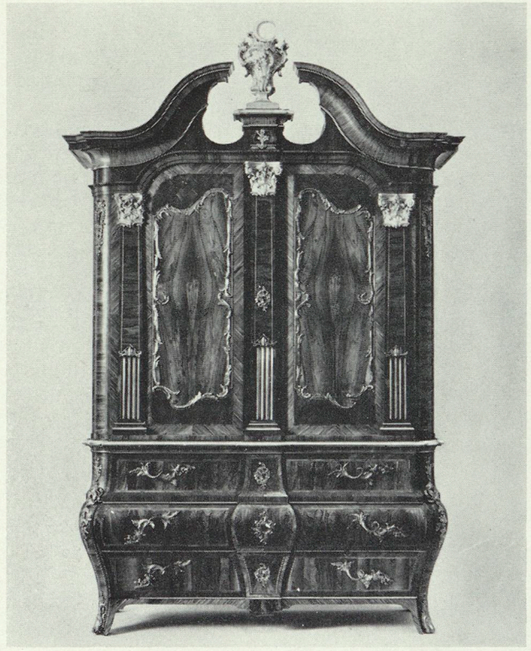
Entré 3 kr per kväll

Detalj av bänkdyna i flamskvävnad, troligen från Skåne och daterad 1685. Flamskvävnader är kända i Sverige sedan 1500-talet, då Gustav Vasa lät kalla hit utländska vävare, som tillverkade väggbeklädnader och bänkdynor till slotten. Även under 1600-talet förblev flamskvävnaden en högreståndsföreteelse. Denna typ av vävnad har varit förebild för allmogens långa flamskvävnadstradition.

TORSDAGEN DEN 12 NOVEMBER

Snickarnas mästerstycken

Förste intendent Marshall Lagerquist

Skåp i rokoko, fanerat med ett flertal exotiska träslag och med beslag av brännförgylld mässing. Tillverkat som mästerstycke antingen av Christian Gotthard Wilkom 1763 eller av Christopher Tietze 1764, som båda vid denna tid var gesäller hos hovschatullmakare Lorentz Nordin i Stockholm. Det föreligger av dem två fullkomligt lika mästerstyckeritningar, vilket torde bero på att beställaren ville ha två likadana skåp. Nordin har därför givit sina båda gesäller i uppdrag att tillverka var sitt, som de av ämbetet fick tillstånd att räkna som mästerstycke. Skåpet ingår i Svindersviks möbelbestånd. Dess motsvarighet finns i privat ägo.